

Kijker

eenvoudig
en duidelijk
herfst 2017

Fijn oud worden

Op reis met GoOV

Inhoud

Kijker herfst 2017

3 Doen wat je wilt

Clënten op Bloemenhof 4 in Den Dolder zijn al wat ouder.

Zij hoeven niks nieuws meer te leren.

Ze mogen doen wat ze willen.

5 Tuinfeest

Riek de Vries woont al 50 jaar bij Reinaerde.

Ze wilde graag een tuinfeest geven.

Daar heeft Riek zelf voor gespaard.

6 Reis-app getest

Melvin Verweij heeft NAH.

Hij wil graag zelfstandig naar zijn werk reizen.

Hij ging de bus in met hulp van de GoOV-app.

8 Spijkerbroeken

Van oude spijkerbroeken kun je weer iets moois maken.

Dat doen ze op Studio 10 in Nieuwegein.

Clënten werken daar aan een geheime opdracht.

Zie ook het filmpje op dvd
of op You Tube: Reinaerdevideo

Een fijne oude dag

Op Bloemenhof 4 in Den Dolder wonen oudere cliënten.

Sommige bewoners zijn ook dement.

Ze kunnen zich dingen niet goed meer herinneren.

Ze vergeten vooral dingen die net zijn gebeurd.

Maar dingen van vroeger

weten ze vaak nog wel. De liedjes die ze zongen bijvoorbeeld.

Deze cliënten hoeven niks nieuws meer te leren.

Daar zijn ze te oud voor en te vergeetachtig.

Ze gaan naar dagbesteding voor de lol, niet om te werken.

Muziek van vroeger

Loesje van Vugt houdt van zingen en dansen.

“Ik woon al lang op de Bloemenhof”, vertelt ze.

“Ik weet niet meer hoe lang. Ik woon hier wel prettig.”

“De bewoners bepalen hier zelf wat ze doen”, zegt begeleidster Kelly Pul.

“Ze mogen hun eigen kamer inrichten.

Ze kiezen ook zelf de kleuren uit. Loesje is bijvoorbeeld gek op K3. Ze heeft een roze kamer met een dekbed van K3.”

Levensboek

Herman Schouten komt terug van een verjaardagsfeestje.

“Ik ben naar mijn broer in IJmuiden geweest”, vertelt hij blij.

“Ik heb 2 kroketten gegeten.”

Herman bekijkt zijn levensboek met familiefoto's.

Hij wijst iedereen aan en noemt hun namen.

Als hij een foto van zijn broer ziet moet hij huilen.

Hij heeft zijn broer al een tijd niet meer gezien.

Kelly vraagt of hij een tekening voor zijn broer wil maken.

Dat wil Herman wel.

Op de deur van Riekje van Dijks kamer hangen verjaardagskaarten. Ook Riekje vindt het fijn om in haar levensboek te kijken.

Er staat in wanneer ze is geboren. Er zitten ook foto's in van haar ouders.

Ze wijst haar moeder aan.

“Mama”, zegt Riekje met een glimlach.

Dan gaat ze even naar buiten, roken.

Bekende gezichten

De bewoners gaan iedere dag naar de soos.

Ze zien daar bekende gezichten.

Op vrijdagmiddag is het altijd een beetje feest.

Ze krijgen een wijntje of een biertje.

Op de achtergrond klinkt muziek van vroeger. ●

Ze mogen meestal gewoon doen wat ze fijn vinden.

Als ze naar muziek willen luisteren dan mag dat.

Ze mogen ook een sigaretje roken als ze daar zin in hebben.

Het is de bedoeling dat ze een fijne oude dag hebben op Bloemenhof. ●

Broodjes smeren tussen de treinen

Treisija Berzina is 22 jaar. Ze woont op de Tuinlaan in Den Dolder. Daar gaat ze ook naar dagbesteding. Ze werkt vooral in de catering. Ze smeert broodjes, brengt bestellingen rond en doet de afwas. Maar Treisija wilde meer. Ze wilde graag buiten het terrein van Dennendal werken.

Wachtkamer

Op een dag vroeg Treisija aan haar begeleidster of dat kon. Ze vonden werk op het NS-station van Den Dolder. Op het perron staat een oud gebouw. Dat was vroeger een wachtkamer voor treinpassagiers. Sinds kort werken er zelfstandig ondernemers. Het zijn vooral schrijvers en journalisten. Ook Reinaerde huurt er werkplekken.

Treisija mocht daar de lunch komen verzorgen. Dat doet ze één keer in de week met veel plezier. Ze fietst dan zelf van Dennendal naar het station. Eerst doet ze de boodschappen en daarna maakt ze de lunch klaar. Ze dekt de tafel, ruimt op en wast af.

Sollicitatiegesprek

Treisija had een sollicitatiegesprek met Abelike Janssens. Abelike vroeg haar welke ervaring ze had. En of ze alleen boodschappen kon doen. Toen ze vertelde wat ze kon, mocht Treisija blijven. "Ik vond het best spannend in het begin", zegt Treisija. "Ik kwam een keer geld tekort bij de supermarkt. Dat was wel vervelend. Nu krijg ik altijd genoeg geld mee!" Ze is al helemaal gewend aan de treinen die voorbij razen. De ondernemers zijn tevreden met Treisija. "Heel stoer om in je eentje bij mensen te gaan werken die je niet kent", zeggen ze.

Betaalde baan

Jammer genoeg stopt het werk binnenkort. Nu zoekt Treisija een andere baan. "Ik wil heel graag werken in de horeca", zegt Treisija. "Het liefst natuurlijk een betaalde baan." ●

Feest voor gouden jubileum van Riek

Riek de Vries woont 50 jaar bij Reinaerde.
Dat is een halve eeuw.
Het gebeurt niet vaak dat iemand zo lang bij Reinaerde woont.
Riek vertelt dat er in die tijd veel is veranderd.
Toen ze 18 jaar was ging ze zelfstandig wonen op Dennendal.
Dat vond ze een mooie tijd.
Later verhuisde Riek naar Soest.
En daarna naar de Pallusburg, dat toen nog Knik heette.
Inmiddels woont ze 11 jaar bij de Batau in Nieuwegein.
Hier heeft ze een eigen kamer.
De keuken en woonkamer deelt ze met andere bewoners.

Spaarpot

Riek wilde graag vieren dat ze 50 jaar bij Reinaerde woont.
Haar droom was om een tuinfeest te geven.
Riek heeft zelf gespaard voor het feest.
Elke week deed ze 5 euro in haar spaarpot.
Op een mooie middag in april was het zover.
Riek bestelde een grote taart met het logo van Reinaerde.
Riek zegt: "Iedereen was er.
Mijn broer Henny en zijn gezin waren er.
Er waren mensen van het zwemmen.
Vrijwilliger Joke en mijn kennissen

Loes en Theo waren er ook.
Van Reinaerde kreeg ik een kaartje voor de Taptoe.
Daar ga ik in oktober heen."

Veilig gevoel

Na een halve eeuw is Riek nog altijd blij met Reinaerde.
Het huis, haar kamer, het winkelcentrum in de buurt.
Alles is hier lekker dichtbij en vertrouwd.
Ze kent de begeleiders en bewoners goed.
Het geeft een veilig gevoel.
Riek werkt bij de Cimbaal in Nieuwegein.
Dat is dicht bij waar ze woont.
Ze heeft ook een vaste zwemavond.

Borduren

Maar het best vermaakt Riek zich in haar eigen kamer.
Dan luistert ze naar muziek of kijkt ze tv.
Dat maakt haar blij.
Riek kan ook goed borduren.
Het liefst maakt ze kussenhoezen met allerlei kleuren.
De kussens worden op de markt in de buurt verkocht.

Riek wil graag bij de Batau blijven.
Als het aan Riek ligt, is er over 10 jaar weer een feest.
Riek zegt: "Dan vieren we mijn 60-jarig jubileum!" ●

“GoOV heeft nog last

Melvin Verweij studeerde scheikunde toen hij een ernstig ongeluk kreeg. Het busje waar hij in zat, sloeg over de kop. Melvin raakte in coma. Daarna werkte de rechterkant van zijn lichaam niet goed meer. Hij moest veel dingen opnieuw leren, zoals lopen en praten. Uiteindelijk kon Melvin terecht bij Wijkersloot in Nieuwegein. Daar wonen meer mensen met niet-aangeboren hersenletsel. Door zijn ongeluk moest Melvin stoppen met zijn studie. Maar hij ontdekte er wel zijn creatieve talenten door. “Dat was een geluk bij een ongeluk”, lacht Melvin.

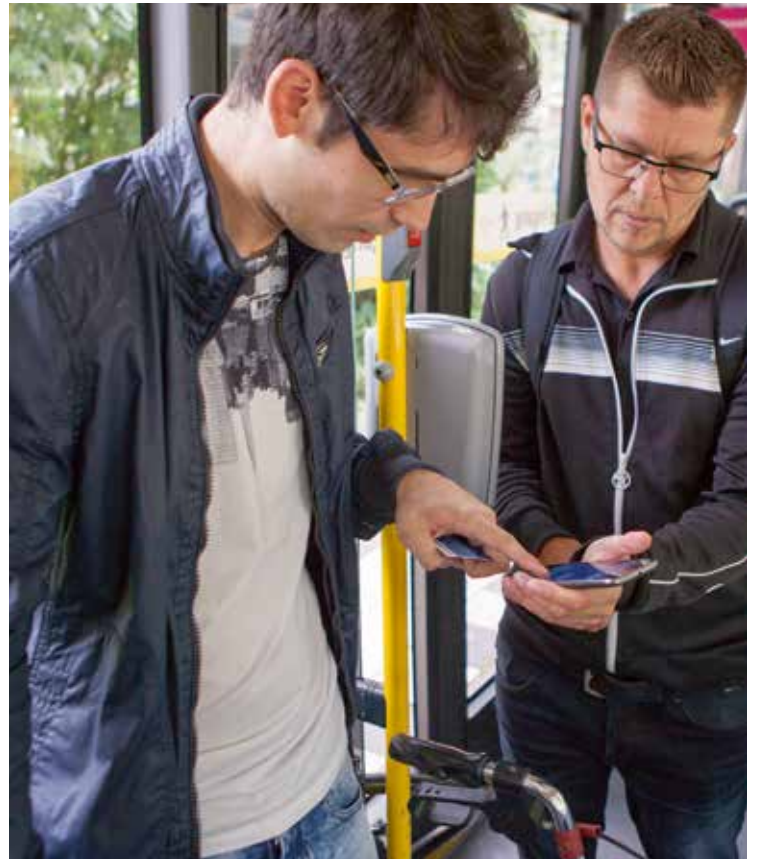
Smartphone

Melvin maakt kunstwerken van linoleum.

Dat linoleumgutsen doet hij in Ateliers De Wijde Doelen in Utrecht. Iedere dag gaat Melvin daar met een taxibus heen. Toch wil hij het liefst zelfstandig reizen. Omdat Melvin met een rollator loopt, is dat een beetje lastig. Nu heeft hij de GoOV-app ontdekt. Dat is een app die je op je smartphone installeert. De app zoekt uit hoe je het beste kunt reizen. Op je telefoon krijg je alle informatie. Welke bus je moet nemen, hoe laat de bus komt en waar je eruit moet.

Geruststellend

Melvin wil de GoOV-app graag testen. Dan hoeft hij straks misschien niet meer met het busje. Samen met Milan Hogarth gaat hij de app uitproberen.

van kinderziektes”

Milan werkt als vrijwilliger bij De Wijde Doelen.

Ze kennen elkaar goed.

Melvin vindt het een geruststellend idee dat Milan met hem meegaat.

Ze installeren de app en stellen alles precies in.

Ze moeten bus 74 naar Doorn hebben.

Die bus stopt vlak voor De Wijde Doelen.

Melvin pakt zijn rollator en loopt naar de bushalte.

Het vasthouden van de telefoon is nog wel een gedoe.

Daarom legt hij hem op zijn rollator.

Het is een flinke wandeling.

Minpuntjes

Melvin en Milan wachten een hele tijd bij de halte.

Dan blijkt dat er wat minpuntjes aan de GoOV zitten.

De bus heeft vertraging maar de app geeft dat niet goed aan.

Dat is verwarrend, vindt Melvin.

Eenmaal in de bus moet de app alle haltes aangeven.

Ook zou de telefoon gaan trillen als je moet uitstappen.

Helaas gebeurt dat ook niet.

Er gaat ook geen alarm af als je er bent.

Melvin besluit te helpdesk te bellen.

Hij geeft zijn klachten door aan de telefoniste van GoOV.

Melvin: “Deze app heeft duidelijk nog last van kinderziektes.

Het wordt wel tijd dat ik zelfstandig ga reizen.

Maar ik weet nog niet of ik GoOV daarvoor ga gebruiken.” ●

Stiena en Jyoti
aan het werk.

Verrassing van spijkerstof

Het is een doordeweekse dag op Studio 10 in Nieuwegein.

Op de afdeling Creatief en Productie snorren naaimachines.

Hier wordt hard gewerkt.

Stiena Emo trekt met kracht de pijpen van een oude spijkerbroek in stukken.

Het is de bedoeling dat ze er rechte repen van scheurt.

Naast Stiena liggen zakken vol spijkerbroeken.

Als ze klaar is, pakt ze een andere broek.

Ook die scheurt ze in stukken.

Werkdoel

Haar collega Jyoti Jharkie is aan een andere tafel aan het werk.

Zij legt de repen stof op elkaar en speldt ze vast.

Ook bij haar liggen stapels oude spijkerbroeken.

Alle zakken zijn eraf geknipt.

Jyoti heeft op Studio 10 geleerd hoe ze met een naaimachine kan naaien.

“Mijn werkdoel was om netjes recht te kunnen stikken.

Dat gaat nu heel erg goed!”, zegt ze trots.

Ze pakt een stuk spijkerstof en laat het zien.

De draad loopt inderdaad keurig recht.

Stiena gaat ondertussen verder met haar naaiwerk.

Ze houdt brede repen spijkerstof goed vast.

Snel gaat de naald door het stugge denim heen.

Stiena en Jyoti werken aan een geheime opdracht.

Ze mogen niet zeggen wat ze maken en voor wie.

Dat blijft een verrassing.

Het is nog niet klaar.

Toch ziet het er al heel mooi uit.

Ze doen de opdracht samen met Machiel van Tellingen en Deborah van Staa.

Kledingbank

Met zijn vieren verknippen ze flink wat oude spijkerbroeken.

Die broeken krijgen ze gratis van de Kledingbank.

Dat is een winkel in Nieuwegein met tweedehands kleren.

“Ik kan soms geen spijkerbroek meer zien”, lacht Stiena. ●

Vloggen: gewoon doen!

Izaak Langendorff is een fanatieke vlogger.

Een vlog is een soort dagboek dat uit filmpjes bestaat.

Regelmatig zet je die filmpjes dan op social media.

“Elke dag om 8 uur ‘s avonds plaats ik een vlog”, zegt Izaak.

Izaak woont 11 jaar bij de Musicallaan in Utrecht.

De meeste vlogs maakt hij in zijn appartement.

Hij heeft al bijna 1800 abonnees op YouTube.

Izaak maakt ook video’s.

Iedere zaterdagmiddag plaatst hij een video.

Izaak wil met vloggen laten zien hoe hij leeft.

Zelf aan de slag

Eind september geeft Bol.com bij Reinaerde een workshop vloggen.

Die workshop is speciaal voor mensen met een beperking.

Bol.com maakt over de workshop een handboek.

Dat mag Reinaerde gebruiken voor trainingen.

Het zou leuk zijn als meer mensen met een beperking gaan vloggen.

Lijkt het jou leuk?

Stuur dan een mail naar communicatie@reinaerde.nl

Izaak: “Een vlog gaat over mijn dagelijks leven.

Hoe ik woon, werk en leef.

Video’s gaan meer over 1 onderwerp.”

Inspiratie

Izaak begon in 2016 met het maken van vlogs.

Hij heeft inspiratie opgedaan bij andere vloggers.

In korte tijd heeft hij heel veel volgers gekregen.

Izaak: “Ik wil mensen inspireren en laten zien hoe ik leef.”

Wil jij ook gaan vloggen?

“Gewoon doen”, adviseert Izaak.

Hij heeft wel een paar handige tips.

“Denk aan een goede titel.

En gebruik minimaal vijf trefwoorden.

Een vaste beschrijving helpt ook. Gebruik verschillende social media, want dat trekt kijkers.”

Maar het belangrijkste is dat je durft en doet, vindt Izaak.

“Geef niet op als het even duurt voordat je volgers krijgt.

Heb geduld.

Als je maar veel films plaatst, groeit dat aantal vanzelf.” ●

De vlog van Izaak op YouTube vind je hier:

<http://www.youtube.com/c/blogvanizaakbeperking>